

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság

N y í r e g y h á z a

1. Bf.20/2009/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, Nyíregyházán **2009. november hó 3. napján** megtartott fellebbezési nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

V É G Z É S T :

A magánlaksértés vétsége miatt **O.M.Z. és társai vádlottak** ellen indított büntető ügyben a **Nyíregyházi Városi Bíróság** 2008. október 28. napján kihirdetett **14.B.2198/2007/13. számú ítéletét helyben hagyja** I. r. **O.M.Z.** vádlottal szemben azzal, hogy a vádlott személyi azonosító **igazolványának száma: .**

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A Nyíregyházi Városi Bíróság a fenti számú ítéletével O.M.Z. I. r., P.J-né II. r. és K.M-né III. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett magánlaksértés vétségében (Btk. 176. §. /1/ /2/ bekezdés d./ pont), ezért mindhárom vádlottat 1-1 évre próbára bocsátotta.

Az ítélet ellen O.M. Z. I. r. vádlott jelentett be fellebbezést bűnösségének megállapítása miatt, felmentése érdekében, melyet a másodfokú eljárás során megtartott nyilvános tárgyaláson jelenlévő vádlott és védője is fenntartottak.

Az I. r. vádlott és védője fellebbezésük írásbeli indokolásában kifejtették, hogy a tényállás megállapításakor az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomások, így T.J., T. J.-né, dr. T.E. vallomásai, a rendőrfőnök által

készített jelentés és az intézkedő F.J. és N.J. tanúk vallomásaiban ellentmondások voltak, amelyeket nem sikerült feloldani. A vallomásokban mutatkozó ellentmondások a tanúk szavahihetőségét megkérdőjelezik.

A védő álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállásában (14.B.2198/2007/13. számú ítélet 2. oldal utolsó bekezdés, 3 oldal I. bekezdés) iratellenes megállapításokat is tartalmaz, ezért elsődlegesen az ítéleti tényállás helyesbítése mellett indítványozta bűncselekmény hiányában az I. r. vádlott felmentését az ellene magánlaksértés vétsége miatt emelt vád alól.

A védő álláspontja szerint mind amellel megállapítható O.M. Z. nyomozás során és a bíróságon tett vallomásaiból is, valamint az írásbeli beadványaiból is, hogy ő abban a hiszemben cselekedett, mely szerint az Önkormányzat Képviselő Testülete felhatalmazása alapján és nevében jogosan jár el a jegyzőnö hollétének megállapítása ügyében. Ezen hivatkozását alátámasztotta a fénymásolatban csatolt számtalan levél másolata, amelyeket dr. T.E. nem vett át és nem jelezte a polgármesteri hivatal felé hivatalosan távollétének okát és várható időtartamát.

A védő álláspontja szerint az I. r. vádlott bizonytalan helyzetbe került azáltal, hogy teljesíteni kívánta a képviselő testület igényét, azaz elszámoltatni a jegyzőnök munkaköri kötelezettségei kapcsán, másrészt viszont távozni kívánt T-k lakásából a kialakult konfliktus miatt. Távozását azonban nem a rendőri intézkedéstől való félelme motiválta, hanem inkább azért kívánta elhagyni a helyszínt, mivel a jegyzőnökkel történő párbeszéd meghiúsult.

A fentiek figyelembe vételével megállapítható, hogy O.M.Z. I. r. vádlott abban a hiszemben cselekedett, hogy jogos indoka volt a sértett házában maradni a hivatkozott hivatali problémák tisztázásáig. Ez esetben az I. r. vádlott a Btk.27. §. /2/ bekezdése alapján nem büntethető, mivel a szándéka nem terjedt ki a magánlaksértés vétségének az elkövetésére, hiszen tévedésben volt az ott tartózkodása jogosságát illetően.

Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség a Bf.1767/2007/4-7/I. számú írásbeli nyilatkozatában az I. r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezést nem tartotta alaposnak, ugyanakkor álláspontja szerint az ítélet érdemi felülbírálatának akadályja van, mivel az elsőfokú bíróság az ügy tárgyalása során a vádlott kihallgatása alkalmával eljárási szabályt sértett.

A Városi Bíróság a 2008. május 6. napján tartott tárgyaláson vádlottként hallgatta ki O.M.Z-t, azonban a kihallgatásának megkezdésekor őt a Be. 117. §. /2/ bekezdésében foglaltakra nem teljes körűen figyelmeztette, továbbá

nem jegyzőkönyvezte a vádlottnak a figyelmeztetésre adott válaszát sem, ezért vallomása nem lenne figyelembe vehető.

A főügyészség képviselője mindezekre tekintettel az ügyben tárgyalás kitűzését és bizonyítás kiegészítését, O.M.Z. vádlott törvényes figyelmeztetés utáni ismételt kihallgatását indítványozta.

A főügyészség képviselője a másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

- - - - -

Az elsőfokú bíróság ítélete P.J-né II. r. és K.M-né III. r. vádlottakkal szemben 2008.november 4. napján jogerőre emelkedett, ezért a Be. 348. §. /1/ bekezdése alapján a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, valamint az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 349. §. /1/ bekezdésében írtakra figyelemmel kizárólag a fellebbezéssel érintett O.M.Z. I. r. vádlott vonatkozásában bírálta felül.

E felülbírálat eredményeként a megyei bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett a 2008. május 6. napján tartott tárgyaláson O.M.Z. I. r. vádlott kihallgatása során.

A Be.117. §. /2/ bekezdése szerint a terheltet a kihallgatásának megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét, illetőleg az egyes kérdésekre történő válaszadást a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Amit mond, illetőleg rendelkezésre bocsát, bizonyítékként felhasználható. A figyelmeztetést, valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni.

Az elsőfokú bíróság a B.2198/2007/6. számú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint az I. r. vádlott kihallgatása előtt őt a Be. 117. §. /2/ bekezdésében írtakra nem teljes körűen figyelmeztette és nem jegyzőkönyvezte a vádlottnak a figyelmeztetésre adott válaszát sem, ezért a vallomása a Be. 117. §. /2/ bekezdés utolsó mondata alapján nem lenne figyelembe vehető bizonyítékként.

A fenti eljárási szabálysértés azonban feltétlen hatályon kívül helyezést nem eredményezett, mivel ezen relatív eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételével, az I. r. vádlott megidézésével és a

büntetőeljárási szabályok szerinti kihallgatásával kiküszöbölhető volt.

A megyei bíróság ezért a másodfokú eljárásban tárgyalás keretében bizonyítást rendelt el, amelyen kihallgatta O.M.Z. I. r. vádlottat.

Az I. r. vádlott a másodfokú tárgyaláson sem ismerte el a büntetőjogi felelősségét, vallomást tett, a vádbeli cselekménnyel kapcsolatosan a lényegét illetően a nyomozati vallomásával és az írásbeli beadványában leírtakkal egyezően adta elő a történeteket.

A megyei bíróság a bizonyítás eredményeként, valamint a bűnügyi iratok tartalma alapján a Be. 352. §. /1/ bekezdés a./ pontja alapján a következőkkel egészíti ki, illetve helyesbíti az elsőfokú bíróság ítéletét.

- T.J. sértett a magánlaksértés miatt 2007. január 17. napján terjesztett elő joghatályos magánindítványt.

A városi bíróság így kiegészített tényállása mentes a Be. 351. §. /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, ezért az a Be. 351. §. /1/ bekezdése alapján a másodfokú bíróság számára is irányadó volt.

A megyei bíróság az I. r. vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot beszerezte, azoknak a Be. 78. §. /3/ bekezdése szerinti egyenkénti és összességében történő értékelésével állapította meg a tényállást.

Az I. r. vádlott és védője hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomások között jelentős ellentmondás található.

A megyei bíróság ezzel szemben azt állapította meg, hogy a vádlottakat terhelő bizonyítékok (tanúvallomások, rendőri jelentés) tartalma között nincs olyan lényegi eltérés és azokban nem fedezhető fel olyan lényeges ellentmondás, amely alapján ezen bizonyítékokat ne lehetne elfogadni.

Az I. r. vádlott hivatkozott arra, hogy a rendőri jelentés azon megállapítása, mely szerint a rendőrök felszólították őt és a II- és III. r. vádlottakat távozásra, melynek eleget tettek, ellentétben áll az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással, valamint az intézkedő rendőröknek az eljárás későbbi szakaszában tett tanúvallomásával.

A megyei bíróság ezzel kapcsolatosan azt emeli ki, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök a feljelentés alapjául szolgáló cselekmény és a helyszínen meghallgatott személyek által előadottak lényegét illetően készítették el a jelentést, amelyben minden részletkérdést, a helyszínen elhangzottakat szó szerint nem is kell rögzíteniük, hanem csupán a releváns körülményeket.

A jelentés tartalmazta viszont azt a releváns körülményt, mely szerint a rendőrök helyszínre érkezésekor mindhárom vádlott a lakásban tartózkodott, egy asztalnál foglaltak helyet, ezt alátámasztotta T.J. és T.J.-né tanúk vallomása is.

A megyei bíróság megítélése szerint lényegi jelentősége van annak a körülménynek is, hogy T.J. sértett - a rendőrök jelenlétében is - többször felszólította a vádlottakat a távozásra, amelynek a vádlottak nem tettek eleget.

Azt, hogy T.J. sértett többször felszólította az I. r. vádlottat a távozásra, P.J.-né II. r. és K.M.-né III. r. vádlottak is elismerték a gyanúsítotti vallomásukban, amelyet az elsőfokú tárgyaláson is lényegében fenntartottak.

A gyanúsítotti kihallgatása során tulajdonképpen az I. r. vádlott is elismerte, hogy a sértett felszólítása után nem távozott a lakásból, melyet azzal indokolt, hogy a dr. T.E. jegyzőné távollétével kapcsolatosan felmerülő problémákra szeretett volna választ kapni.

Kétségtelen, hogy a vádlottakat a sértett beengedte a lakásába, így oda azok jogszerűen mentek be, még a látogatásuk célja sem kifogásolható, bár a munkaügyek megbeszélésének nem ez a hivatalos módja.

Abban a vádlottak vallomása is megegyezett a sértett és családtagjai vallomásával, hogy a sértett a lányát, dr. T.E-t-- akivel az I. r. vádlott a munkaügyi dolgokat akarta megbeszélni - rövid időn belül felküldte a szobájába. Ezt követően a vádlottaknak nem volt semmilyen okuk maradni a sértett házában, főleg olyan körülmények között nem, hogy a sértett elég durván és többször is felszólította őket a távozásra.

O.M. Z. I. r. vádlott az elsőfokú bírósági eljárásban és a fellebbezése indokolásában utalt arra, hogy a sértett „ odarendelte" a rendőröket, akik közül az egyik a sértett régi ismerőse volt.

A megyei bíróság a vádlott fenti előadásával kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a vádlott ezen hivatkozását egyrészt semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá, másrészt éppen az I. r. vádlott magatartása volt az, ami kiváltotta a sértett lakásában a szóváltást, amely arra vezetett, hogy a

sértett távozásra szólította fel a vádlottakat.

T.J., dr. T.E. tanúk, valamint P.J-né II. r. és K.M-né III. r. vádlottak is egybehangzóan nyilatkoztak ugyanis arról, hogy a sértett azt követően szólította fel őket a távozásra, miután az I. r. vádlott rögzíteni akarta a dr. T.E-val folytatott beszélgetését.

Azt tehát a sértett nem tudhatta, amikor a vádlottakat beengedte a lakásába, hogy a „látogatás” milyen módon fog végződni, ezért értelme sem lett volna előre „odarendelni” a rendőröket a ház közelébe. Ezt támasztotta alá az a körülmény is, hogy a sértett először még üdítővel is megkínálta a vádlottakat.

Az ügyben tényként lehetett azt megállapítani, hogy a rendőri intézkedésre okkal került sor, mégpedig azért, mert a vádlottak - a sértett felszólítása ellenére - jogellenesen tartózkodtak a lakásában.

A vádlottak magatartása folytán az úgynevezett „házijog” sérült, azaz a sértettnek a lakása zavartalan használatához fűződő jogát sértették meg a vádlottak.

O.M.Z. I. r. vádlott és két társa azzal, hogy a sértett lakásában jogellenesen bent maradtak, holott a távozásra meg lett volna az objektív lehetőségük, megvalósították a magánlaksértés vétségét.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján okszerűen vont következtetést O.M.Z. I. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében helyesen határozta meg a bűncselekmény Btk. szerinti minősítését, azonban az ítélet indokolásában (4 oldal) nyilván elírás miatt azt tévesen jelölte meg, a bűncselekmény helyes minősítése Btk.176. §. /1/ bekezdés /2/ bekezdés d./ pont.

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott javára és terhére szóló körülményeket megfelelően feltárta, azokat a súlyúknak megfelelően értékelte, amikor az I. r. vádlottal szemben intézkedést, a Btk. 72. §. /1/ és /5/ bekezdése alapján próbára bocsátást alkalmazott, annak tartama is törvényes.

O.M.Z. I. r. vádlottól mint egy község polgármesterétől fokozottan várható el a törvények tiszteletben tartása, ezért az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankciót mindenképpen indokoltnak tartotta a megyei bíróság.

A fentiekre figyelemmel a megyei bíróság a Be. 363. §-ában szabályozott

nyilvános tárgyaláson eljárva a Be. 371. §. /1/ bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az I. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát helyesbítette.

A másodfokú határozat elleni fellebbezést a Be. 386. §. /1/ bekezdésének értelemszerű alkalmazása kizárja.

Nyíregyháza, 2009. november hó 3. napján

Gulácsiné dr. Torda Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Fintor Nóra s.k.
s.k
a tanács tagja, előadó bíró

Dr. Pokoraczki András
a tanács tagja

Z Á R A D É K :

A Nyíregyházi Városi Bíróság 14.B.2198/2007/13. számú ítélete O.M.Z. I. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Nyíregyháza, 2009. november hó 3. napján

ácsiné dr. Torda Gabriella s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
kiadó,-